

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivanou Knapovou ve věci

žalobce: **Mgr. Jindřich K.**, narozený dne xxx
bytem xxx, xxx

zastoupený advokátem JUDr. Jakubem Fröhlichem
sídlem Spálená 84/5, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **JUDr. Zdeněk P.**, narozený dne xxx
bytem xxx, xxx

zastoupený advokátkou JUDr. Radkou Gerstnerovou
sídlem Valdštejnská 150/4, 118 00 Praha 1

o zaplacení 304 875,71 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Směnečný platební rozkaz Městského soudu v Praze ze dne 19. 11. 2019, č. j. 13 Cm 156/2019-20 se ponechává v platnosti.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady námitkového řízení ve výši 23 812,80 Kč k rukám právního zástupce JUDr. Jakuba Fröhliche, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 30. 10. 2019 se žalobce domáhal proti žalovanému zaplacení směnečné pohledávky ve výši 304 875,71 Kč s příslušenstvím, a to z titulu směnky vlastní vystavené společností T.LAND Development s.r.o. na řad žalobce v Praze dne 27. 8.

- 2009 na částku 1 500 000 Kč se splatností dne 31. 12. 2018 a avalované žalovaným a společností T.LAND a.s., jejíž originál byl připojen k žalobě.
2. Soud návrhu vyhověl vydáním směnečného platebního rozkazu ze dne 19. 11. 2019, č. j. 13 Cm 156/2019-20, kterým byla žalovanému uložena povinnost zaplatit žalobci směnečný peníz ve výši 304 875,71 Kč s 6% úrokem p.a. od 2. 7. 2019 do zaplacení a náhradu nákladů řízení ve výši 45 191,50 Kč.
  3. Žalovaný napadl směnečný platební rozkaz včasnými námitkami. Žalovaný uvedl, že směnka obsahuje rozporné údaje ohledně místa, kde má být placeno. Na směnce je uvedeno výslovně „Místo placení: Domici“, což je zjevně nesrozumitelný a nesmyslný údaj a rozhodně se nejedná o určení místa placení směnky. Z toho důvodu nelze dovodit ani tzv. zákonné platební místo. Dle žalovaného tedy uplatněná listina není směnkou, neboť absentuje podstatná náležitost v podobě platebního místa. Žalovaný dále uvádí, že směnka obsahuje rozporné údaje směnečné sumy, kdy je číslovkou uvedena částka 1 500 000 Kč a slovy je uvedeno „jeden million (tedy nikoli milion) pět set tisíc Korun českých“. Vzhledem k nejednoznačnému určení směnečné sumy je směnka neplatná. Žalovaný dále zpochybňuje doručení předžalobní výzvy, proto žalobce nemůže mít ani v případě úspěchu ve věci nárok na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o platbu ve výši 1 245 001 Kč ze dne 1. 7. 2019, žalovaný k ní uvádí, že dle jeho evidence zbývalo na předmětnou směnku zaplatit přesně tuto částku. I kdyby šlo však jen o částečnou úhradu, je žalovaný toho názoru, že ze zprávy v internetovém bankovníctví lze dovodit, že tato platba měla směřovat na jistinu, tedy na směnečnou sumu, nikoli na příslušenství.
  4. Žalobce ve svém vyjádření k námitkám ze dne 8. 1. 2020 uvedl, že pokud směnka neobsahuje místopisný údaj o platebním místu, nemá tato skutečnost za následek neplatnost směnky a u takové směnky se použije tzv. zákonné platební místo. Užití výrazu „million“ namísto „milion“ pak žalobce považuje za zcela určité vyjádření směnečné sumy, které nezpůsobuje neplatnost směnky. Dle žalobce se jedná o nesprávnost v psaní, která nemůže být na újmu soukromoprávnímu jednání. Rovněž námitka nedoručení předžalobní výzvy není relevantní, neboť není povinností žalobce prokázat doručení výzvy žalovanému. Pokud jde o částečné plnění na směnku, nelze ze zprávy pro příjemce dovozovat, že platba směřovala na jistinu. Jelikož chybí výslovné určení, zda se jedná o platbu na jistinu nebo na příslušenství, aplikoval žalobce zákonné pořadí stanovené občanským zákoníkem.
  5. Podle ust. § 175 odst. 4 o. s. ř., podá-li žalovaný včas námitky, nařídí soud k jejich projednání jednání; k námitkám později vzneseným však již nelze přihlížet. V rozsudku soud vysloví, zda směnečný (šekový) platební rozkaz ponechává v platnosti nebo zda ho zrušuje a v jakém rozsahu.
  6. K projednání námitek žalovaného soud nařídil jednání na den 12. 5. 2020, přičemž při rozhodování ve věci vycházel z důkazů na tomto jednání provedených.
  7. Z prvopisu směnky vlastní, vystavené společností T.LAND Development s.r.o. v Praze dne 27. 8. 2009, soud zjistil, že jejím podpisem v pozici směnečného rukojmího se žalovaný zavázal zaplatit žalobci dne 31. 12. 2018 částku 1 500 000 Kč.
  8. Z tisku internetového bankovníctví s datem 1. 7. soud zjistil, že na účet žalobce byla zaslána částka ve výši 1 245 001 Kč se zprávou pro příjemce „Směnka – K. x P. (doplatek zápočtu)“.
  9. Právní poměry účastníků se řídí zákonem č. 191/1950 Sb., zákon směnečný a šekový (dále jen „ZŠS“).
  10. Podle ust. čl. I. § 75 ZŠS vlastní směnka obsahuje:
    1. označení, že jde o směnku, pojaté do vlastního textu listiny a vyjádřené v jazyku, ve kterém je tato listina sepsána,

2. bezpodmínečný slib zaplatit peněžitou sumu,
  3. údaj splatnosti,
  4. údaj místa, kde má být placeno,
  5. jméno toho, komu nebo na jehož řad má být placeno,
  6. datum a místo vystavení směnky,
  7. podpis výstavce.
11. Podle ust. čl. I. § 76 odst. 3 ZSŠ není-li zvláštního údaje, platí, že místo vystavení směnky je místem platebním a zároveň místem výstavcova bydliště.
  12. Podle ust. čl. I. § 78 odst. 1 ZSŠ je výstavce vlastní směnky vázán stejně jako příjemce cizí směnky. Podle ust. čl. I. § 28 odst. 1 a 2 ZSŠ přijetím se směnečník zavazuje zaplatit směnku při splatnosti. Není-li směnka cizí zaplacená, má majitel proti příjemci přímý nárok ze směnky na vše, co lze žádat podle §§ 48 a 49.
  13. Podle ust. čl. I. § 48 odst. 1 ZSŠ majitel směnky může postihem žádat 1. směnečný peníz; 2. šestiprocentní úrok ode dne splatnosti; 3. útraty protestu a podaných zpráv, jakož i ostatní útraty; 4. odměnu ve výši jedné třetiny procenta směnečného peníze nebo v nižší dohodnuté výši.
  14. Podle ust. čl. I. § 30 odst. 1 ZSŠ může být zaplacení směnky pro celý směnečný peníz nebo pro jeho část zaručeno směnečným rukojemstvím. Podle ust. čl. I. § 31 odst. 1 a 2 ZSŠ rukojemské prohlášení se píše na směnku nebo na přívěsek. Rukojemství se vyjadřuje slovy "jako rukojmí" nebo jinou doložkou stejného významu; rukojmí je podepíše. Podle ust. čl. I. § 32 odst. 1 ZSŠ je směnečný rukojmí zavázán jako ten, za koho se zaručil.
  15. Podle ust. čl. I. § 47 odst. 1 a 2 ZSŠ jsou všichni, kdož směnku vystavili, přijali, indosovali nebo se za ni zaručili, zavázáni majiteli rukou společnou a nerozdílnou. Majitel může žádat plnění na každém z nich nebo na několika z nich anebo na všech dohromady a není vázán pořadím, v kterém se zavázali.
  16. Listina, o kterou žalobce opírá svůj žalobou uplatněný nárok, je platnou směnkou vlastní, která má všechny obligatorní náležitosti předepsané ust. čl. I. § 75 ZSŠ. Směnka je cenným papírem a má tedy abstraktní charakter. To znamená, že práva spojená s cenným papírem jsou přímo vtělena do směnečné listiny, a proto se majitel směnky může na směnečném dlužníku domáhat práva na zaplacení směnky, aniž by musel prokazovat důvod vystavení směnky nebo obsah dohody, která vystavení směnky předcházela. Směnečný závazek vznikl a existuje nezávisle na závazkovém vztahu, který je podkladem pro vystavení směnky. Z povahy směnky jako abstraktního a nesporného závazku vyplývá, že majitel směnky nemusí při jejím vymáhání prokazovat, že mu výstavce směnky (příp. rukojmí za výstavce) směnečnou sumu skutečně dluží. Je tedy věcí směnečného dlužníka, aby v rámci své procesní obrany uplatnil námitky, které proti směnce má.
  17. Žalovaný ve svých námitkách v první řadě zpochybňuje platnost směnky, neboť uplatněná listina dle jeho názoru neobsahuje dostatečně určitý a srozumitelný údaj o místě splatnosti. Údaj místa, kde má být placeno, je jednou z obligatorních náležitostí směnky vlastní, přičemž *„k naplnění požadavku určitosti údaje platebního místa postačí, je-li platební místo na směnce vyznačeno alespoň s přesností obce nebo města“* (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. 2. 2009, sp. zn. 29 Cdo 3964/2007). Jestliže v listině údaj o místě splatnosti absentuje, nejedná se automaticky o směnku neplatnou. Uplatní se totiž tzv. zákonné platební místo upravené ve shora citovaném ust. čl. I. § 76 odst. 3 ZSŠ a směnka bude v takovém případě splatná v místě jejího vystavení. Zákonné platební místo lze však využít pouze tehdy, pokud není místo splatnosti na směnečné listině výslovně uvedeno. Jestliže listina obsahuje platební místo, které je z nějakého důvodu neurčité nebo nesrozumitelné, nelze tento nedostatek zhojit pomocí zákonného platebního místa (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 7. 2009,

- sp. zn. 29 Cdo 2804/2008). Z dikce zákona přitom jednoznačně vyplývá, že platební místo může být určeno pouze údajem místopisným (dle ust. čl. I. § 75 bod 4 ZSŠ obsahuje vlastní směnka údaj místa, kde má být placeno). V praxi se lze často setkat se směnkami, které v rubrice „místo splatnosti“ neobsahují místní označení, ale např. údaj o tom, na jaký účet má být směnečná suma zaslána, nebo název banky, u které má remitent vedený účet. Tyto údaje nezpůsobují neplatnost směnky, pouze se k nim při určení platebního místa nepřihlíží. U těchto směnek se proto uplatní zákonné platební místo. Shora popsané je v souladu s konstantní judikaturou Nejvyššího soudu, který v rozsudku ze dne 20. 1. 2011, sp. zn. 29 Cdo 3922/2008, dovodil, že *„neobsahuje-li vlastní směnka výslovný údaj o platebním místě, nemá tato skutečnost za následek neplatnost směnky, lze-li platební místo určit alespoň podle ustanovení čl. I. § 76 odst. 3 SŠZ; v takovém případě platí, že platebním místem je místo vystavení směnky“*. V rozsudku ze dne 28. 3. 2013, sp. zn. 29 Cdo 169/2013, pak Nejvyšší soud uvedl, *„že platební místo musí být vymezeno místopisným údajem, a to minimálně s přesností obce nebo města. ... Jelikož není pochyb o tom, že údaj „Česká spořitelna“ [byť vyznačený v řádce „splatno v“ (...), „místo placení“] nelze považovat za určení platebního místa, nelze uvažovat ani o neurčitosti takto „vymezeného“ platebního místa, jež by jinak byla důvodem neplatnosti směnky“*. Promítnuto do poměrů projednávané věci není pochyb o tom, že údaj „Domici“, který je u doložky místa splatnosti uveden, místopisným údajem není. Lhostejno přitom je, jaký je význam tohoto slova nebo proč jej vystavce do svého směnečného prohlášení vůbec zahrnul. Jelikož není na směnce platební místo výslovně uvedeno, je směnka v souladu s ust. čl. I. § 76 odst. 3 ZSŠ splatná v místě vystavení, tzn. v Praze. Uplatněná listina je tedy platnou směnkou vlastní, neboť obsahuje všechny náležitosti vypočtené v ust. čl. I. § 75 ZSŠ. Proto je potřeba námitku žalovaného ohledně neplatnosti směnky pro neurčitost platebního místa vyhodnotit jako nedůvodnou.
18. Žalovaný dále platnost směnky napadá kvůli rozporným údajům směnečné sumy, kdy je číslovkou uvedena částka 1 500 000 Kč a slovy je uvedeno „jeden million (tedy nikoli milion) pět set tisíc Korun českých“. V první řadě je důležité zmínit, že směnka není právní jednání, nýbrž věc. Proto se neuplatní ustanovení upravující výklad či neplatnost právních jednání obsažená v občanském zákoníku. I přes vysokou formálnost a přísnost směnečných vztahů však nelze k textu směnečné listiny přistupovat mechanicky a nepřihlížet k chybám v psaní, pokud je na první pohled patrné, že se jedná o chybný zápis či o překlep a jak má zkomolený text správně znít. Stejný názor zastává odborná literatura (srov. např. Kovařík, Zdeněk. *Směnka a šek v České republice*. 6. vydání. Praha : C. H. Beck, 2011, str. 30) i judikatura. Například Ústavní soud v nálezu ze dne 14. 3. 2012, sp. zn. III. ÚS 3660/11, uvedl, že *„i u tak přísně formalizovaného právního úkonu, jakým je směnka, nelze zcela pustit ze zřetele skutečný obsah touto formou projevené vůle“*. Nejvyšší soud pak v rozsudku ze dne 24. 2. 2016, sp. zn. 29 Cdo 1216/2014, dovodil, že *„jakkoli lze formální náležitosti směnky posuzovat výlučně dle výsledné podoby směnečné listiny se zřetelem na zákonem předepsané náležitosti, a též se zřetelem na to, zda je daný údaj ze směnečné listiny objektivně seznatelný, důvodem neplatnosti směnky může být pouze takový údaj, jenž bude vzbuzovat rozumné pochybnosti o samotném obsahu dané formální náležitosti (posuzováno z pohledu kteréhokoliv účastníka směnečného vztahu, tedy i třetí osoby, která se případně v budoucnu účastníkem směnečného vztahu stane)“*. V projednávané věci je proto nutné uzavřít, že slovní vyjádření směnečné sumy „jeden million pět set tisíc Korun českých“ nevzbuzuje rozumné pochybnosti o tom, že směnka byla vystavena na částku 1 500 000 Kč. Užití nesprávného výrazu „million“ namísto spisovného „milion“ nebo též „milión“ nemůže mít v žádném případě za následek neplatnost směnky z důvodu neurčitosti směnečné sumy, neboť každé osobě průměrného rozumu musí být naprosto zřejmé, na jakou směnečnou sumu směnka zní a že se tudíž jedná o překlep. To je navíc umocněno i číselným vyjádřením směnečné sumy, která se slovním vyjádřením koresponduje. Soud proto ani námitku ohledně neplatnosti směnky z důvodu nejednoznačného určení směnečné sumy nepovažuje za důvodnou.

19. Žalovaný dále namítá, že dle jeho evidence zbývalo na předmětnou směnku zaplatit jako doplatek zápočtu částku ve výši 1 245 001 Kč, kterou žalovaný dle 1. 7. 2019 uhradil. Tuto námitku je potřeba vyhodnotit jako zcela neurčitou. Předmětem námitkového řízení totiž mohou být pouze námitky řádné odůvodněné. Námitky žalovaného ve vztahu k námitkovému řízení plní stejnou funkci jako žaloba při zahájení řízení, od čehož je odvozen zákonný požadavek na odůvodněnost námitek. Skutkovými tvrzeními uváděnými v námitkách vymezuje žalovaný předmět námitkového řízení, tedy vymezuje skutkový stav, který bude předmětem dokazování. Skutkový stav musí být proto vymezen dostatečně konkrétně a přesně a nelze jej již dodatečně doplňovat. Je nutné, aby námitky byly stručné, přesto však dostatečně výstižné a určitě označily veškeré rozhodné vztahy mezi účastníky. Námitky tak musí zcela nezaměnitelně a určitě uvést sám rozhodný skutek, který je základem námitek. Žalovaný však pouze s odkazem na svou blíže nespecifikovanou a nedoloženou evidenci obecně uvedl, že jeho směnečný závazek zanikl zápočtem. Z jeho tvrzení ovšem není jasné, o jaký zápočet se mělo jednat, jakých závazků se zápočet týkal nebo z jakého důvodu tímto zápočtem v plném rozsahu zanikl směnečný závazek ve výši 1 500 000 Kč. Ani na výslovný dotaz soudu nebyli účastníci schopni tento zápočet nikterak přiblížit, když pouze uvedli, že pravděpodobně nebyl učiněn v písemné podobě a není jim znám jeho obsah. Nic neosvětluje ani zpráva pro příjemce uvedená u platby ve znění „Směnka – K. x P. (doplatek zápočtu)“, neboť z ní není seznatelné, na zápočet jakého dluhu platba směřovala, a dokonce ani to, jaké směnky se platba týká. Soudu je totiž z jeho rozhodovací činnosti známo, že mezi účastníky bylo vystaveno vícero směnek. Takto obecně formulovanou námitku tudíž nelze vzhledem k neurčitosti považovat za odůvodněnou ve smyslu ust. § 175 odst. 1 o. s. ř.
20. Už jen na okraj soud poznamenává, že ze zprávy pro příjemce v internetovém bankovníctví nevyplývá ani to, zda měla platba směřovat na jistinu nebo na příslušenství. Proto mohl žalobce využít pořadí určené ust. § 1932 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, a platbu započítat nejprve na příslušenství a až poté na jistinu, což zřejmě i udělal, když vůbec nepožaduje směnečnou odměnu ve výši 1/3 % směnečného peníze a 6% směnečný úrok požaduje až od 2. 7. 2019, tedy nikoli již ode dne následujícího po splatnosti směnky, tj. od 1. 1. 2019.
21. S ohledem na vše shora uvedené, kdy námitky žalovaného byly shledány zčásti nedůvodnými a zčásti neurčitými, rozhodl soud podle ust. § 175 odst. 4 o. s. ř. a předmětný směnečný platební rozkaz ponechal v platnosti.
22. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. Žalobce byl ve věci úspěšný, proto má právo na náhradu nákladů námitkového řízení, a to i přes to, že žalovaný zpochybňuje doručení tzv. předžalobní výzvy. Ve věci úspěšný žalobce má v souladu s ust. § 142a odst. 1 o. s. ř. právo na náhradu nákladů pouze tehdy, pokud osvědčí, že nejméně sedm dní před podáním žaloby zaslal žalovanému výzvu k plnění; není přitom nutné, aby prokázal rovněž doručení této výzvy. Dodejkou České pošty žalobce osvědčil, že žalovanému na adresu jeho trvalého pobytu zaslal výzvu k dobrovolnému plnění v řízení uplatněné směnečné pohledávky. Z této dodejky je rovněž patrné, že dne 20. 6. 2019 tuto výzvu převzal soused žalovaného. Je sice pravdou, že z dodejky nevyplývá, že výzva byla následně předána přímo žalovanému, avšak pochybení doručovatele při doručování předžalobní výzvy nemůže jít k tíži žalobce, který svou zákonnou povinnost splnil již samotným odesláním této výzvy. Nadto soud uvádí, že případná absence předžalobní výzvy může mít na rozhodování ohledně náhrady nákladů řízení vliv pouze za předpokladu, že žalovaný po obdržení soudního rozhodnutí svůj dluh dobrovolně zaplatí. V projednávané věci lze mít s ohledem na podané námitky proti směnečnému platebnímu rozkazu a na průběh námitkového řízení za to, že by k dobrovolnému zaplacení nedošlo, proto by ani případné nezaslání předžalobní výzvy nemělo žádné procesní důsledky (srov. např. usnesení

Nejvyššího soudu ze dne 2. 5. 2016, sp. zn. 32 Cdo 5256/2015). Z uvedených důvodů má proto žalobce právo na náhradu nákladů řízení přiznaných směnečným platebním rozkazem ve výši 45 191,50 Kč a dále i na náhradu nákladů námitkového řízení.

23. Náklady námitkového řízení tvoří odměna za zastupování advokátem ve výši 19 080 Kč za dva úkony právní služby /vyjádření k námitkám ze dne 8. 1. 2020, účast na jednání dne 12. 5. 2020/ po 9 540 Kč dle ust. § 11 odst. 1 ve spojení s ust. § 7 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen jako AT), režijní paušál za dva úkony právní služby ve výši celkem 600 Kč dle ust. § 13 odst. 4 AT, a dále 21% DPH ve výši 4 132,80 Kč. Celkem tedy 23 812,80 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat odvolání do **15 dnů** od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nebude-li povinnost uložená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, lze navrhnout soudní výkon rozhodnutí.

Praha 12. května 2020

JUDr. Ivana Knapová v.r.
samosoudkyně